

Ἴατροί ἀνάργυροι

Ἔίναι γνωστό ὅτι ὁ Κύριος καί Δημιουργός μας ἔπλασε τόν ἄνθρωπο «διφυῆ», ἀποτελούμενο ἀπό τό ὕλικό στοιχείο, τό σῶμα, καί ἀπό τό ἄυλο, τήν ψυχή. Εὐλόγα, λοιπόν, ἐνδιαφέρεται ἐξίσου καί γιά τά δύο. Βεβαίως ἡ ἐνανθρώπηση καί ἡ σταυρική θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποβλέπει στήν σωτηρία τῆς ψυχῆς καί ἡ Ἐκκλησία γι' αὐτόν τόν σκοπό ἐργάζεται. Δέν ἔπαυσαν ὁμως τόσο ὁ Κύριος ὅσο καί ἡ Ἐκκλησία νά ἐνδιαφέρονται καί γιά τοῦ σώματος τήν σωτηρία, γιά τήν υἰγεία του. Ἄρκει νά θυμηθοῦμε τίς τόσες θεραπείες πού ἔκανε ὁ Κύριος προσωπικά καί, στήν συνέχεια μέχρι σήμερα, διά τῶν ἀποστόλων καί τῶν ἀγίων του.

Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ Μέγας Βασίλειος ἔπαιξε καθοριστικό ρόλο στήν λειτουργία νοσοκομείου. Ἰδρύοντας στήν Καισάρεια τήν «Βασιλειάδα», αὐτό τό τεράστιο ἴδρυμα, εἶδε στίς προσφερόμενες ἱατρικές ὑπηρεσίες τήν ὑλοποίηση τῆς ἀγάπης πρός τόν

συνάνθρωπο. Ἐπειτα, συνεχῶς ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται «ὑπὲρ ὑγείας καὶ σωτηρίας» τῶν μελῶν της, ἐνῶ ἔχει εἰδικό μυστήριο, τό ἱερό Εὐχέλαιο, τό ὁποῖο ἀφορᾷ στήν σωτηρία τῆς ψυχῆς καί στήν ἴαση τοῦ σώματος συγχρόνως. Καί τοῦτο, διότι κατά τήν πίστη μας ὑπάρχουν κάποια νοσήματα τά ὁποῖα ἔχουν τήν ἀρχή τους στήν ἀμαρτία. «Ὅλα τά νοσήματα προέρχονται ἀπό ἀμαρτίες;», θέτει τό ἐρώτημα ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, καί ἀπαντᾷ: «Ὅχι ὅλα, ἀλλά τά περισσότερα, μερικά προέρχονται καί ἀπό ραθυμία». Ἐπιπλέον, στό ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας περιλαμβάνεται πλειάδα ἰατρῶν ἁγίων, οἱ ὁποῖοι μέ τίς εἰδικές γνώσεις τους καί μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ χάρισαν τήν θεραπεία σέ πολλούς ἀσθενεῖς· τούς ἐπικαλούμεθα οἱ πιστοί ἀνά τούς αἰῶνες.

Στόν Ἰούλιο μᾶς εἰσάγουν οἱ δύο ἅγιοι ἀνάργυροι ἰατροί Κοσμᾶς καί Δαμιανός (1/7), ἐνῶ στόν ἴδιο μήνα τιμοῦμε καί τήν μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου καί ἱαματικοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (27/7). Ἐλαβαν ἀπό τόν Κύριο τό χάρισμα νά θεραπεύουν τούς ἀσθενεῖς καί ἔδιναν σ' αὐτούς δωρεάν τήν θεραπεία. Ἔτσι τό χάρισμα τῆς θεραπείας μετουσιώθηκε σέ ἀφορμή δοξολογίας τοῦ ἁγίου Θεοῦ, ἀπό τόν ὁποῖο καί προερχόταν. Ἐννοεῖται, βέβαια, ὅτι ἡ θαυματουργική θεραπεία δέν ἀποκλείει οὔτε ἀπορρίπτει

τήν ιατρική περίθαλψη. Όπως βεβαιώνει ο Μέγας Βασίλειος στό έργο του «Όροι κατά πλάτος», ή χρήση τής ιατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι ἀπολύτως συμβατή μέ τήν χριστιανική πίστη.

Εἶναι γεγονός ότι στήν φίλαυτη καί φιλόυλη νοοτροπία τής ἐποχῆς μας, πού συνηθίζει νά μετρά μέ βάση τά «μετρητά», νά ἐκτιμᾷ τήν ἀξία ἀπό τήν παρουσία καί νά ἐπιζητεῖ τά πολλά κέρδη, ἀκούγεται τουλάχιστον δύσπιστα ή ιδιότητα τοῦ ἀνάργυρου. Ἡ ιδιοτέλεια κατά κανόνα ἀποτελεῖ τήν σπονδυλική στήλη τής φιλοσοφίας μας καί τής ἀγωγῆς πού δινοῦμε στους νέους. Δέν εἶναι λίγοι οἱ γονεῖς πού μεταγγίζουν στά παιδιά τους τήν νοοτροπία τοῦ Πτωχοπρόδρομου: Νά σπουδάσεις, νά γίνεις γιατρός, γιά νά παίρνεις πολλά. Κι ἔπειτα ἀγανακτοῦμε γιά τήν ἀχαρακτήριστη συμπεριφορά ὀρισμένων γιατρῶν, γιά τά «φακελάκια» κτλ. Όλα ἐτοῦτα εἶναι οἱ καρποί τής δικῆς μας σποράς.

Θά ἦταν, ὡστόσο, ἄδικο νά ἰσοπεδώσουμε τά πάντα καί νά ἀγνοήσουμε τούς ὄχι λίγους εὐσυνείδητους γιατρούς. Κυριολεκτικά ἱερούργοῦν στόν ναό τοῦ πόνου μέ εἰλικρινῆ ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο. Ὑπάρχουν, πράγματι, συγκινητικές περιπτώσεις, ὅπου ὁ ἄρρωστος βγαίνοντας ἀπό τό νοσοκομεῖο φιλοδωρήθηκε ἀπό τόν γιατρό μέ ἕνα ἀξιόλογο

ποσόν, γιά νά ανταπεξέλθει στίς ανάγκες τῆς φτωχῆς του οἰκογένειας. Ναί, ὑπάρχουν καί σήμερα ἅγιοι γιατροί, ὅπως καί ἅγιοι κάθε ἐπαγγέλματος. Εἶναι οἱ «εὐλογημένοι τοῦ Πατρός» (Μθ 25,34), τό ἀλλάτι τῆς γῆς. Νά τούς εὐλογεῖ καί νά τούς ἀγιάζει ὁ Κύριος· καί οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, πού τούς ἐμπνέουν, νά τούς προστατεύουν καί νά πρεσβεύουν γι' αὐτούς καί γιά μᾶς.